

42- Truyện Vợ Trưởng Giả Hiền Thiện Bị Đọa Vào Loài Ngạ Quỷ

Một thuở nọ, Đức Phật ngự trên núi Kỳ-xà-quật, trong thành Vương xá.

Bấy giờ Tôn giả Đại Mục-kiền-liên ngồi kiết già dưới một gốc cây tư duy quan sát, thấy một ngạ quỷ, mình mẩy như thân cây bị cháy, bụng to như quả núi, cổ họng nhỏ như cây kim, tóc mọc tua tủa như đao nhọn, lại quấn chặt thân thể, giữa các chi tiết trong thân đều bị lửa đốt. Ngạ quỷ rên rỉ khóc lóc, chạy rong khắp nơi, tìm kiếm phần tiểu để ăn uống, khổ nhọc suốt ngày cũng không có.

Mục-kiền-liên thấy ngạ quỷ liền hỏi:

–Trước kia người đã gây ra hành nghiệp gì, mà phải chịu khổ như vậy?

Ngạ quỷ đáp:

–Trên đời có Đức Như Lai, xin Tôn giả hãy thưa hỏi Ngài. Hiện giờ tôi đang đói khát nên trả không lời được.

Lúc ấy Mục-kiền-liên đến gặp Phật để hỏi lý do là ngạ quỷ đã gây ra nghiệp ác gì mà phải chịu khổ như vậy.

Đức Phật bảo Mục-kiền-liên:

–Thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Thuở xưa, cách nay vô lượng kiếp, có một nước tên là Ba-la-nại, đất nước giàu mạnh đời sống nhân dân sung túc, an vui, không có chiến tranh, không có sự tranh giành lẫn nhau.

Bấy giờ, có một trưởng giả tên là Hiền Thiện, bản tánh nhu hòa, kính tin Tam bảo, thường làm việc bố thí; tiếng tăm trưởng giả vang đồn khắp nơi.

Lúc ấy có một Tỳ-kheo đắp y ôm bát đến nhà trưởng giả để khát thực. Nhằm lúc trưởng giả có chút việc gấp phải đi ngay, không thể tự tay cúng dường được, nên ông ân cần dặn vợ:

–Em ở nhà hãy nhớ cúng dường thức uống ăn cho vị Tỳ-kheo này.

Người vợ trả lời:

–Anh chớ lo lắng, em ở nhà sẽ cúng dường.

Nhưng lúc ấy người vợ sinh lòng tham lam, bồn sển tiếc nghĩ rằng: “Nay, nếu ta cho thức ăn thì hôm sau ông ấy sẽ đến nữa. Ôi! Những hạng người này nhìn thật đáng ghét”.

Nghĩ xong, bà liền gọi Tỳ-kheo vào một căn phòng, rồi đóng cửa nhốt lại, khiến từ sáng đến chiều, Tỳ-kheo không được ăn uống gì cả. Vì nghiệp duyên ấy, nên trong vô lượng kiếp, bà bị đọa trong loài ngạ quỷ, chịu khổ như vậy.

Đức Phật bảo Mục-liên:

–Thầy nên biết, người vợ của trưởng giả lúc bấy giờ, nay chính là ngạ quỷ ấy. Vậy, các thầy hãy siêng bố thí, không nên tham lam, bồn sển, nên tu tập như vậy.

Khi Phật nói về việc của ngạ quỷ này, những người trong hội tất cả đại chúng đều dứt bỏ sự tham lam, bồn sển, keo lận; nhằm chán sinh tử. Có vị chứng quả Tu-đà-hoàn, có vị chứng quả Tư-đà-hàm, có vị chứng quả A-na-hàm, có vị chứng quả A-la-hán, có vị phát tâm Bích-chi-phật, có người phát tâm Bồ-đề vô thượng.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.